

Рис. 2.26. Изображение на Анупис от известната „древноегипетска“ „Книга на мъртвите“. Острите уши на главата на Анупис са нарисувани така, че да приличат на османски полумесец, на „рога“. От [1448], plate 3.

Фигурата на Сатурн е с глава на чакал. Известни са многобройните египетски изображения на Анупис, бога на мъртвите, който съпровожда хората до подземното царство. Вж. например рис. 2.28 рис. 2.29, рис. 2.30, рис. 2.31. Впрочем „древните“ египетски изображения на рис. 2.30 и рис. 2.31 очевидно показват сцената на Страшния съд, добре позната в християнството. Това е един от популярните сюжети в средновековната християнска живопис. Виждаме как Христос, седнал на трона, раздава присъди. Писарят пред него чете свитък или Книгата на Съдбите, където са записани всички дела на мъртвите. През това време бог Анупис претегля на везните доброто и лошото, след което решават къде отиде душата – в рая или в ада. Това е явна илюстрация на християнския Апокалипсис, на „откровението на Йоан Богослов“. Та, всички подобни „древни“ египетски изображения са нарисувани през християнската епоха. Тоест според новата хронология – не по-рано от XII в. от н.е.

кал, рис. 2.25 и рис. 2.26. Не е изключено понякога да са сравнявали османския полумесец с дългите, остри уши на чакала.

В книгата на Тесниерио [1440] в колесницата на Сатурн са впрегнати грифон и аспид – чудовищата на смъртта.

И ето как е показана планетата Сатурн в Кръглия зодиак. Зад съзвездието на Девата и под него виждаме две мъжки фигури с полумесеци над главите. Едната фигура е с тояга, а другата – с голяма коса. Няма друга фигура в Зодиака, включително и сред съзвездието, която да държи смъртоносна коса.

Съзвездието на Девата е показано по начина, възприет и в средновековните астрономически карти – като ЖЕНА С ЖИТЕН КЛАС В РЪКАТА, рис. 2.27. Ще напомним, че в това съзвездие е известната звезда, наречена Житният клас на Девата – Спика.